

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. P.**, proti žalovanému **Mgr. Art. M.**, o určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Cbi 174/06–12 zo dňa 26. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie o určenie pravosti pohľadávky.

V odôvodnení uviedol, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 10 000 Sk, aj keď na jeho zaplatenie bol vyzvaný výzvou súdu zo dňa 29. januára 2007, doručenou dňa 7. februára 2007 s poučením, že v prípade nezaplatenia súdneho poplatku súd konanie zastaví.

V žalobe je uplatnené právo na určenie pravosti pohľadávky z právneho vzťahu vzniknutého zmluvou o odkúpení akcií, t.j. cenných papierov. Ide teda v zmysle § 261 ods. 3 písm. c/ Obchodného zákonníka o obchodnú vec. Konkurz na majetok úpadcu sa spravuje ustanoveniami zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Žalobca preto nie je oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. r/ zákona č. 71/1992 Zb.

Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie.

Uviedol, že konanie o určenie výšky a pravosti pohľadávky sa začalo doručením žaloby na príslušný súd dňa 7. novembra 2006, na uvedené konanie sa preto vzťahuje zákon č. 71/1992 Zb. v znení zákona č. 621/2005 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. januára 2006, žalobca je preto oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. r/ uvedeného zákona.

Skutočnosť, že konkurzné konanie na majetok úpadcu – spoločnosť E., sa riadi ustanovením zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, nemôže mať vplyv na poplatkovú povinnosť žalobcu v konaní o určenie pravosti a výšky pohľadávky, ktoré sa začalo až 7. novembra 2006.

Aj v prípade, že na predmetný spor by sa nevzťahovalo ustanovenie § 4 ods. 2 písm. r/ zákona č. 71/1992 Zb. namieta, že súd prvého stupňa vyčíslil výšku súdneho poplatku nesprávne, pretože hodnota sporu predstavuje sumu 45 000 Sk, v dôsledku čoho pri výpočte výšky poplatku bolo potrebné aplikovať ustanovenie položky 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov a nie ustanovenie jeho položky 2 písm. b/ .

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobca je v predmetnom konaní v zmysle § 4 ods. 2 písm. r/ zákona o súdnych poplatkoch od platenia poplatku oslobodený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobou, podanou dňa 6. novembra 2006, sa žalobca domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 45 000 Sk. So žalobou nezaplatil súdny poplatok, ktorý je podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov splatný jej podaním. Súd prvého stupňa preto výzvou, doručenou dňa 7. februára 2007, žalobcu vyzval, aby súdny poplatok vo výške 10 000 Sk zaplatil v lehote 15 dní od jej doručenia. Žalobca súdny poplatok nezaplatil.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 31. júla 2007, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, odvolania alebo dovolania, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Žalobca v odvolaní namieta, že od platenia súdneho poplatku je oslobodený v zmysle § 4 ods. 2 písm. r/ zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého od poplatku je oslobodený navrhovateľ v konaní o určení popretej pohľadávky podľa osobitného predpisu. Citované ustanovenie obsahuje odkaz na zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštruktalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z čoho je zrejmé, že oslobodenie sa týka iba žalobcov v konaní, začatom podľa uvedeného zákona. Žalobca sa však domáha určenia pravosti pohľadávky v konkurznom konaní, vedenom podľa zákona č. 328/1991 Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho sa oslobodenie od platenia súdneho poplatku na neho nevzťahuje.

K žalobe žalobca nepripojil listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, súd prvého stupňa mu preto uznesením, doručeným dňa 7. februára 2007 uložil, aby povinnosť, vyplývajúcu z § 79 ods. 2 O.s.p. splnil v lehote 15 dní. Žalobca žalobu nedoplnil. V odvolaní namieta aj výšku súdneho poplatku s poukazom na ustanovenie položky 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch s tým, že poplatok mal byť vo výzve určený z výšky pohľadávky, ktorej pravosť požaduje určiť. Pokiaľ ide o výšku súdneho poplatku v predmetnej veci je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že konanie o určení pravosti pohľadávky je z hľadiska určenia výšky súdneho poplatku zo žaloby určovacím sporom s jednotnou výškou súdneho poplatku bez ohľadu na výšku pohľadávky, určenie pravosti ktorej je predmetom konania. Súd prvého stupňa preto žalobcu dôvodne vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 10 000 Sk (položka 2 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, keď konanie zastavil. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. januára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu